T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2014 / 949
KARAR NO : 2014 / 993
KARAR TR :17.11.2014

ÖZET: Davacılar yakınının, davalı idarelerce hatalı olarak yürütüldüğü ileri sürülen sağlık hizmetleri nedeniyle vücut fonksiyon kaybına uğradığından bahisle, maddi ve manevi tazminata hükmedilmesi istemiyle açılan davanın, İDARİYARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacılar : 1-E.T.
2- H. T.
3-S. T.
4-E. T.
5-K. N. T.
Vekili : Av. E. Y.
Davalılar : 1- Sağlık Bakanlığı
Vekili : Av. B. E.
2- Ege Üniversitesi Rektörlüğü
Vekili : Av. K. K.
Adli Yargı
Yerinde İhbar
Olunanlar :1-Anadolu Anonim Türk Sigorta Şirketi
Vekili : Av.B. B.D.
2-İ. D.
3-M. H.
4-F. D.
5-Ü. H.
6-E. T. K.
7-C. D.
8-E. K.
9-T. Ö.
10-P.G.
11-R. İ.

O L A Y : Davacılar vekili dava dilekçesinde özetle, müvekkillerinin küçük çocuğu olan E.T.'ın, 28.01.2009 tarihinde doğduğunu ve doğumunun 4.ayında 28.1.2010 günü Edremit Bayramyeri Sağlık Ocağında bebeklere yapılan mutat aşılardan olan Beşli Karma Aşı adı verilen aşısının yapıldığını; bu aşıdan sonra küçükte bir takım görülmeyecek yan etkiler başladığını, aşı sonrası ishal ve kusma şikayetlerinin baş gösterdiğini, aynı haftanın sonu Edremit Devlet Hastanesine gidildiğini ve bu şikayetler ile hasta E.'ın acile kaldırıldığını, burada küçük E.'ın ateşinin ölçüldüğünü ve ishalini kesmek için iğne yapıldığını, aynı gün devlet hastanesinde görevli doktorun üşütme teşhisi koyarak sadece şurup verdiğini ve hasta müvekkilini taburcu ettiğini, müvekkili küçüğün ishal şikayetinin 6.gün kesildiğini, fakat bu defa küçüğün bacaklarında hissizlik baş gösterdiğini, devamında müvekkillerinin, çocuklarını bir doktorun tavsiyesi ile Edremit Devlet Hastanesinin Nöroloji Servisine götürdüğünü ve buradan Behçet Uz Eğitim ve Araştırma Hastanesine sevk edilen küçüğün bu geçen zamanda tümden fenalaştığını ve bu hastanede müvekkili hastanın 16 gün yatarak tedavi altına alındığını, ancak; bu önlemin küçüğün şikayetine hiçbir çözüm getirmediğini, müvekkili hastanın sadece bacaklarında kısmen düzelme olduğunu, akabinde müvekkili hastanın taburcu edildiğini, bu arada müvekkili baba ve annesine gerekli ve imzalanması zorunlu evraklar denilerek bir takım evraklar imzalattırıldığını, bu sayede küçüğün omuriliğinden sıvı alındığını, hastada düzelme olmayınca anne ve babanın hastayı Ege Üniversitesi Beyin Cerrahi Servisine

götürdüğünü, işte burada müvekkilleri anne ve babanın çocuklarının acilen ameliyat olması gerektiğini lakin küçüğün omiriliğinden alınan sıvının iltihaba yol açtığını ve tüm omiriliği sarmak üzere olduğunu doktorlardan öğrendiğini ve işin ciddiyetinin farkına varıldığını, bunun üzerine müvekkili küçüğün hemen ameliyata alındığını, bu hastanede de ihmaller zincirinin bitmediğini ve küçüğün daha narkozdan ayılmadan normal servise indirildiğini, normal serviste annesi yanında refakatçi beklerken çocuktaki kötüye giden durumu fak ettiğini ve hemşirelere durumu hemen bildirdiğini, hemşirelerin "senin çocuk zaten böyle idi" diyerek müdahale etmediğini, akabinde çocuk yatakta iken bir zaman sonra aniden ateşlendiğini ve kusmaya başladığını, akabinde gecikme ile de olsa hastaya müdahale edildiğini ve yoğun bakıma alındığını, yoğun bakımda hasta küçüğün 12 gün kaldığını, yoğun bakımdan çıktıktan bir hafta sonra da hastanın taburcu edildiğini, küçüğe yapılan ilk aşı olan karma aşının vurulduğu tarihten itibaren en son Ege Üniversitesinden taburcu olunan birkaç ay içinde çocuğun %84 iş göremez ve hayati fonksiyonlarından yoksun bırakıldığını, yaşamını artık hiçbir şekilde kendisinin tek başına idame ettiremeyeceğini, hastaya aşı sonrası yan etki (ASN), üşütme veya ishal gibi çeşitli teşhisler konulduğunu ve böylelikle ihmaller zincirinin daha da büyüdüğünü, en son çocuğun omiriliğinden sıvı alındığını ve belli ki gereği gibi alınmayarak omiriliğin Apse yapmasına sebebiyet verildiğini, ancak ihmaller zinciri olduğunun kesin olduğunu, lakin bir aşıdan bir kişinin %84 oranda özürlü olmasının ihtimal dışı bulunduğunu, küçük E.'ın Edremit Devlet Hastanesinden alınma Özürlü Sağlık Kurulu 22.10.2010 tarihli raporuna göre tüm vücut fonksiyonlarının %84'ünü kaybetmiş vaziyette olduğunu ileri sürerek, davacıların küçük çocuğu E.T.'ın davalı iderelerce hatalı olarak yürütülen sağlık hizmetleri nedeniyle vücut fonksiyon kaybına uğradığından bahisle, 400.000,00 TL maddi, 16.000,00 TL manevi olmak üzere toplam 416.000,00 TL tazminata hükmedilmesi istemiyle Sağlık Bakanlığı ve Ege Üniversitesi Rektörlüğüne karşı idari yargı yerinde dava açmıştır.

BALIKESİR İDARE MAHKEMESİ: 16.12.2011 gün ve E:2011/1942, K:2011/1925 sayı ile, davacılar yakının, davalı idarelerce hatalı olarak yürütüldüğü ileri sürülen sağlık hizmetleri nedeniyle vücut fonksiyon kaybına uğradığından bahisle, 400.000,00 TL maddi ve 16.000,00 TL manevi olmak üzere toplam 416.000,00 TL tazminata hükmedilmesi istemiyle açılan davanın görüm ve çözümünde, 6100 sayılı Yasa'nın 3.maddesi uyarınca Asliye Hukuk Mahkemesi (adli yargı) görevli olduğundan, işin esasının incelenebilmesine olanak bulunmadığı gerekçesiyle davanın görev yönünden reddine karar vermiş, bu karar kesinleşmiştir.

Davacı vekili bu kez, davacıların küçük çocuğu E.T.'ın davalı idarelerce hatalı yürütülen sağlık hizmetleri nedeniyle vücut fonksiyon kaybına uğradığından bahisle alacağın tamamı yargılama sırasında belirli hale geldiğinde ıslaha konu yapılmak kaydı ile maddi ve manevi zararın tazmini istemiyle şimdilik 45.000,00 TL tazminatın davalı Sağlık Bakanlığı ve Ege Üniversitesi Rektörlüğünden alınarak davacılara verilmesi istemiyle adli yargıda dava açmış, Mahkemelerince Anadolu Anonim Türk Sigorta Şirketi ile birlikte on tane kamu personeline de dava ihbar edilmiştir.

EDREMİT 2.ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ: 26.3.2013 gün ve E:2012/14, K:2013/231 sayı ile, davanın yanlış ve hatalı tedavi nedeniyle uğranılan maddi ve manevi zararın tazminine ilişkin olduğu, 6100 sayılı HMK'nun 3.maddesinin Anayasa Mahkemesi'nin 16.2.2012 tarih ve 2011/35-2012/23 sayılı kararı ile iptal edilmesi karşısında Anayasanın 129/5 ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 13/1 maddeleri gereğince kamu görevlilerinin yetkilerini kullanırken işledikleri kasıtlarından ve kusurlarından dolayı doğan tazminat davalarının rücu edilmek kaydıyla kanunun gösterdiği şekil ve şartlara uygun olarak idare aleyhine açılabileceği; davaya bakma yetki ve görevinin işlemin yapıldığı yer İdare Mahkemesine ait olduğu, davanın İdare Mahkemesinde tam yargı şeklinde açılması gerektiğinden, davaya bakma yetki ve görevinin Balıkesir İdare Mahkemesinin yetki ve görevinde olması sebebiyle, yargı yolu bakımından Mahkemelerinin görevsizliğine karar vermek gerektiği; aynı konu hakkında daha önce Balıkesir İdare Mahkemesinin 2011/1942 Esas, 2011/1925 Karar sayılı ilamı ile davaya bakma yetki ve görevinin Asliye Hukuk Mahkemesine ait olduğundan bahisle görevsizlik kararı vermesi karşısında 6100 sayılı HMK'nun 21.maddesi gereğince Balıkesir İdare Mahkemesi ve Mahkemeleri arasında ortaya çıkan yargı yolu uyuşmazlığının çözülmesi için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesi gerektiği sonuç ve kanaatine varıldığı gerekçesiyle, davaya bakma yetki ve görevi İdare Mahkemesine ait olduğundan yargı yolu yönünden mahkemelerinin görevsizliğine, Mahkemeleri ile Balıkesir İdare Mahkemesi arasında oluşan yargı yolu uyuşmazlığının çözümü için dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine karar vermiş, bu karar davacılar vekilince temyiz edilmiştir.

Yargıtay 4.Hukuk Dairesi: 31.10.2013 gün ve E:2013/15391, K.2013/16808 sayı ile, temyiz olunan

kararın hüküm fıkrasının vekalete ilişkin 7.bendinin silinmesine, davacıların diğer temyiz itirazlarının ise reddi ile kararın düzeltilmiş şeklinin onanmasına karar vermiş, bu kararın Sağlık Bakanlığı vekilince vekalet ücreti yönünden düzeltilmesi talep edilmiştir.

Yargıtay 4.Hukuk Dairesi: 20.3.2014 gün ve E:2014/3055, K:2014/4789 sayı ile, istemin reddine karar vermiş, bu karar kesinleşmiştir.

Davacılar vekili idari ve adli yargı yerlerince verilmiş olan görevsizlik kararları nedeniyle oluştuğunu önesürdüğü olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi istemiyle başvuruda bulunmuştur.

İNCELEME VE GEREKÇE: Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Serdar ÖZGÜLDÜR'ün Başkanlığında, Üyeler: Eyüp Sabri BAYDAR, Ali ÇOLAK, Nurdane TOPUZ, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Ayhan AKARSU ve Mehmet AKBULUT'un katılımlarıyla yapılan 17.11.2014 günlü toplantısında;

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; adli ve idari yargı yerleri arasında davalılardan Sağlık Bakanlığı ve Ege Üniversitesi Rektörlüğü yönünden anılan Yasanın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dosyasının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak davacılar vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararını veren Mahkemece; idari yargı dosya fotokopisi ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve davalılardan Sağlık Bakanlığı ve Ege Üniversitesi Rektörlüğü yönünden usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Gülşen AKAR PEHLİVAN'ın, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Mehmet BAYHAN ile Danıştay Savcısı Mehmet Ali GÜMÜŞ'ün davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacılar yakınının, davalı idarelerce hatalı olarak yürütüldüğü ileri sürülen sağlık hizmetleri nedeniyle vücut fonksiyon kaybına uğradığından bahisle, maddi ve manevi tazminata hükmedilmesi istemiyle açılmıştır.

Anayasa'nın 125. maddesinin son fıkrasında, idarenin kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlü olduğu kurala bağlanmış; 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 2/1-b. maddesinde, idari eylem ve işlemlerden dolayı kişisel hakları doğrudan muhtel olanlar tarafından açılan tam yargı davaları, idari dava türleri arasında sayılmıştır.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 3. maddesinde, her türlü idari eylem ve işlemler ile idarenin sorumlu olduğu diğer sebeplerin yol açtığı vücut bütünlüğünün kısmen veya tamamen yitirilmesine yahut kişinin ölümüne bağlı maddi ve manevi zararların tazminine ilişkin davalara asliye hukuk mahkemelerinin bakacağı hükmüne, geçici 1. maddesinde ise, bu Kanunun yargı yolu ve göreve ilişkin hükümlerinin, Kanunun yürürlüğe girmesinden önceki tarihte açılmış olan davalarda uygulanmayacağı hükmüne yer verilmiş, bu Kanunun 3. maddesinin (1) numaralı fıkrasının birinci cümlesinin iptali amacıyla açılan davada, Anayasa Mahkemesi, 16.2.2012 tarih ve E:2011/35, K:2012/23 sayılı kararıyla: dava konusu kuralla, sadece kişinin vücut bütünlüğüne verilen maddi zararlar ile buna bağlı manevi zararların ve ölüm nedeniyle oluşan maddi ve manevi zararların tazmini konusunun kapsama alındığı ve bu tazminat davalarına bakma görevinin asliye hukuk mahkemelerine verildiği; buna göre, aynı idari eylem ve işlemler ile idarenin sorumlu olduğu diğer sebeplerden kaynaklanan zararların kapsama alınmadığı; sorumluluk sebebi aynı olsa da bu zararların tazmini davalarının idari yargıda görülmeye devam edeceği; bu durumda, idarenin aynı yapı içinde aldığı kararın bir bölümünün idari yargıda bir bölümünün adli yargıda görülmesinin yargılamanın bütünlüğünü bozacağı; ayrıca iki ayrı yargı kolunda görülen davalarda, idarenin sorumluluğu, bu sorumluluğun kapsamı, idarenin tazmin yükümlülüğü konularında farklı sonuçlara ulaşabileceği; esasen idare hukukunda var olan hizmet kusuru ve kusursuz sorumluluk kavramlarının, kişilerin gördüğü zararların tazmininde kullanılan ve kişilerin idare karşısında korunma kapsamını genişleten kavramlar olduğu; idare hukukunda, idarenin hiçbir kusuru olmasa da sosyal risk, terör eylemleri, fedakarlığın denkleştirilmesi gibi kusursuz sorumluluğa ilişkin kavramlara dayanılarak kişilerin uğradığı zararların tazmin edilmesinin mümkün olduğu; özel hukuk alanındaki kusursuz sorumluluk hallerinin ise belirli konular için düzenlendiği ve sınırlı olduğu; idarenin idare hukuku esaslarına dayanarak tesis ettiği tartışmasız bulunan eylem ve işlemler ile idarenin sorumlu olduğu diğer sebeplerden kaynaklanan zararlara ilişkin davaların idari yargı yerlerinde görülmesi gerektiği; bu nedenle, yukarıda belirtildiği gibi, aynı idari eylem, işlem veya sorumluluk sebebinden kaynaklanan zararların tazminine

ilişkin davaların farklı yargı yerlerinde görülmesinde kamu yararı ve haklı neden olduğunun söylenemeyeceği gerekçesiyle iptaline karar vermiştir.

Davacılar vekilince, müvekkillerinin zararının, kamu idaresi olan Sağlık Bakanlığına bağlı hastanede görev yapan sağlık çalışanlarının sağlık hizmetini gereği gibi yürütmediğinden kaynaklandığı; dolayısıyla, idarenin doğan zarardan hizmet kusuru ilkesi uyarınca sorumluluğunun bulunduğu ileri sürülmüştür.

Bu duruma göre, hastanenin kamu hizmetini yürüttüğü sırada kişilere verdiği zararın tazmini istemiyle açılan bu davada, kamu hizmetinin yöntemine ve hukuka uygun olarak yürütülüp yürütülmediğinin, hizmet kusuru veya başka nedenle idarenin sorumluluğu bulunup bulunmadığının saptanması gerekmektedir. Bu hususların saptanması ise idare hukuku ilkelerine göre yapılabileceğinden, 2577 sayılı Yasa'nın 2. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendi kapsamında bulunan tam yargı davasının görüm ve çözümünde idari yargı yerleri görevlidir.

Açıklanan nedenlerle davanın görüm ve çözümü idari yargı yerinin görevine girdiğinden Balıkesir İdare Mahkemesinin görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Balıkesir İdare Mahkemesi'nin 16.12.2011 gün ve E:2011/1942, K:2011/1925 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 17.11.2014 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Serdar ÖZGÜLDÜR	Eyüp Sabri BAYDAR	Ali ÇOLAK	Nurdane TOPUZ

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali ÖĞÜŞ	Ayhan AKARSU	Mehmet AKBULUT